

TUĞÇE DIRİ
ARAS SEDDİGH
RABİA SEYHAN

Artık Hafıza | Residual Recollection

20.05 – 17.07.2021

Simbart Projects Çukurcuma’da 20 Mayıs – 17 Temmuz 2021 tarihleri arasında gerçekleşen ‘Artık Hafıza / Residual Recollection’ adlı grup sergisi Tuğçe Diri, Aras Seddigh ve Rabia Seyhan’in desen merkezli son dönem üretimlerini bir araya getiriyor. Eserlerdeki mimari kesitler, dokular ya da semboller aracılığıyla bilinçaltından taşarak kurgusalı gerçekle bir araya getiren melez imgeler, yeni anlam katmanları oluşturuyor. Geçmişte yaşanan, görülen, öğrenilen, deneyimlenen veya unutulduğu sanılan bazı detayların yeniden canlandırılmasıyla elde edilen bu görüntüler, sergi bağlamında hafızada “arta kalanlar” olarak tanımlanıyor. Edinilen bilgiler ve bilinçli olarak kaydedilen görüntüler arasında uçuşan bu imgeler, sanatçıların bedenlerinin ve zihinlerinin adeta bir uzantısı gibi davranan desen pratiğinde somutlaşıyor.

Çok katmanlı, karışık, kontrolü zor, kümülatif bilgi ve deneyimlerin mekanı olan hafızanın, çevresel faktörler ve zaman algısının değişmesiyle birlikte nasıl bir dönüşüm geçirdiği sorusu, belki de sergideki sanatçıların pratiğini değerlendirirken sormamız gerekenlerden biridir. Bu bağlamda Tuğçe Diri’nin hatırladığı tarihi mekanlardan kesitleri ritüelistik bir çizim pratiğiyle canlandığı eserleri, geçmişte görülmüş, deneyimlenmiş ve algıda seçilmiş olan çeşitli formlarla sembolleri yeni bir kurgu içine sokarak günümüze taşır. Tezhip, hat, bezeme gibi geleneksel el sanatlarından esinlenerek çalışan sanatçı, geleneği ve tarihi mekanları bir tür kimlik ve köken sorunsalı olarak ele alır. Diri için yineleme ve döngü, bir yandan kendisiyle defalarca yeniden yüzleşmesindeki ve meydan okumasındaki ısrarının, diğer yandan da kainatın sonsuz deviniminin görselleşmesi ve yüce bütünselliğinin hatırlanmasının ipucudur.

Rabia Seyhan, organize halden dağınk bir duruma geçişin simgesi olan harabe yapılar ve yıkıntılardan esinlenerek yıkımı yaratıcı bir süreç olarak ele alır. Mekanın fiziksel ve matematiksel formülasyondan tamamen bağımsızlaşarak düzensiz bir yığına dönüştüğü bu süreç, sanatçının kompozisyonlarında tersine işler; yoğun bir simetri kaygısının varlığı, yıkımın yarattığı karmaşayla taban tabanazittir. Bu yapıları yola çıkılarak oluşturulan desenlerde ise üretim pratiği, kavramın kendisinin aksine ayrı ayrı parçalardan oluşan yapıyı yeniden inşa etmek üzerinedir.

Aras Seddigh’in pandemi döneminin başlarında gerçekleştirdiği ‘Yeniden Canlandırmak’ adlı serisi ise zamansızlık, mekansızlık, dil ve kimlik arayışı gibi konuları, organik ve inorganik arasındaki geçişlerle ele alır. Seddigh, kullandığı kağıdı da, kağıt üzerine yerleşen malzemeleri de yüzeydeki etkilerine göre seçer: Onun dünyasında keskin hatlar veya çizgiler farklı bir zamanın ve gerçekliğin sınırını, uçucu renkler veya yumuşak lekeler ise kurgunun sınırsızlığını imgeler. Sanatçı, geçmişte de kullandığı bazı görüntü ve sembolleri bu kez yeniden canlandırarak farklı biçim ve öznelerin inşasını gösterir.

-GİZEM GEDİK

TUĞÇE DIRİ
ARAS SEDDİGH
RABİA SEYHAN

Artık Hafıza | Residual Recollection

20.05 – 17.07.2021

Simbart Projects Çukurcuma hosts *'Residual Recollection'* group exhibition featuring the latest drawings of [Tuğçe Diri](#), [Aras Seddigh](#) and [Rabia Seyhan](#) between the dates 20 May-17 July 2021. New layers of meaning have been created in the works through the hybrid images that bring together reality and fiction, which overflow from the subconscious through architectural sections, textures or symbols. These images, created by re-enacting some details that were experienced, seen, learned or thought to have been forgotten in the past, are defined as "residuals" in the memory. The images that float between the acquired information and consciously recorded images, become concrete in the practice of drawing, which acts like an extension of the artists' bodies and minds.

One of the things we should ask when evaluating the practice of the artists in the exhibition is the question of how memory, which is a multi-layered, complex, difficult-to-control, cumulative place of knowledge and experiences, has transformed with the change of environmental factors and time. In this context, Tuğçe Diri's works portray sections of historical places recollected with a ritualistic drawing practice, bringing symbols into a new fiction with various forms that have been seen, experienced and chosen in perception. Inspired by traditional handcrafts such as illuminated manuscripts, calligraphy and ornaments, the artist uses tradition and historical places as a means of identity and ethnicity. According to Diri, repetition and cycle is a hint to the visualization and recollection of the supreme totality of the infinite universe, while on the other hand it is also a request to re-confront and challenge herself over and over again.

Rabia Seyhan takes deconstruction as a creative process, inspired by the desolated structures and ruins that symbolize the transition from an organized to a disorganized state. In the artist's compositions, this process works reverse in which the space becomes completely independent from physical and mathematical formulation and turns into an irregular ruin; the existence of an intense symmetry concern diametrically opposes the chaos created by this deconstruction. Her drawing practice is based on reconstructing these structures that consist of separate parts.

The series *'Revitalized'* by Aras Seddigh was created at the beginning of the pandemic period and deal with concepts such as timelessness, spacelessness, language and identity search with organic and inorganic transitions. Seddigh chooses both the paper she uses and the materials on the paper according to their effects on the surface: In her world, sharp lines or lines represent the limitations of time and reality, and volatile colors or soft stains represent the infinity of fiction. The artist revitalizes some of the images and symbols that she used in the past and shows the construction of different forms and subjects.

-GİZEM GEDİK